

РЕШЕНИЕ

№ 11889

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **990** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №5034/16.11.2024 г., постановено поадминистративнонаказателно дело № 20231110217812/2023 г., по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 1-ви състав е отменил Наказателно постановление (НП) № СОА 23 - РД 11 - 6 от 04.01.2023 г., издадено заместник-кмета на Столична община, с което на В. И. К. на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, е оспорено от административнонаказващия орган (АНО) чрез процесуалния му представител- юрк. П., с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и за допуснати

съществени процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че СРС неправилно е преценил приложените и събрани по преписката доказателства. Оспорва се изводът на СРС, че при издаване на НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. В тази връзка се твърди, че в случая приложение е следвало да намери нормата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, съгласно която, когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. Посочена в АУАН докладна записка е съставена от К. К. К., на длъжност полицай в сектор „Общинска полиция“ при отдел „Охранителна полиция“ – СДВР, като предвид качеството му на полицай, съставителят на докладната записка се явява длъжностно лице, което е изпратено по сигнал да извърши проверка за нарушение във връзка със ЗДвП, като същото е съставило докладната записка до Началника на сектор „Общинска полиция“ при ООП-СДВР, а въз основа на нея е разпоредил принудително преместване на паркирания в нарушение автомобил. По съществото на спора излага, че всички приложени по делото доказателства в своята съвкупност безспорно установяват, че е реализиран състава на нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Заявява и искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът чрез процесуалния си представител - юрк. П. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Допълнително излага, че дори и да има нарушение на чл.40, ал.4 от ЗАНН, то следва да се съобрази, че нарушенията по чл.40, ал.4 от ЗАНН не винаги са съществени. Функцията на свидетелите при съставянето на АУАН, които не са присъствали при установяване на нарушението, не е доказателствена, а декларативна. Тяхното отсъствие или присъствие не накърнява правото на защита на нарушителя, поради което не е съществен порок на акта. Целта е да се осигури публичност при съставянето на АУАН, за да се избегне антидатирането му, каквато хипотеза не е налице в настоящия случай. АУАН е съставен в присъствието на привлеченото към отговорност лице, което е удостоверено с подписа му, и по никакъв начин не е накърнено правото му на защита. Моли за присъждането на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции в справедлив размер, определен от съда. При условията на евентуалност, ако съдът отхвърли жалбата, прави възражение за

прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение. Счита, че размерът следва да бъде намален под минималния размер, установен в Наредбата №1, вкл. при съобразяване с решението по дело № С-438/22 г. и размера на наложената с НП глоба - 20 лева.

Ответникът по касационната жалба, в депозирания писмен отговор на касационна жалба, изразява становище за нейната неоснователност и моли за отхвърлянето ѝ. Заявява и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание процесуалният му представител- адв. К. поддържа писмения отговор и моли за отхвърлянето на жалбата, както и за присъждането на направените разноски за касационното производство.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 24.11.2022 г., около 14:50 часа в [населено място], В. И. К. е паркирала собствения си лек автомобил „Шкода Ф. “ с рег. [рег.номер на МПС] на [улица]срещу № 30 към [улица]в зоната на действие на знак В27, Т 17 (23 метра), и Т 18.1. Нарушението е констатирано от служител на Общинска полиция, за която е издадена докладна записка.

На 24.11.2022 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено от В. И. К. нарушение на разпоредбата на чл. 6. т. 1 от ЗДвП. Актът е съставен на наказателен паркинг.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено НП, с което, при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на В. И. К. е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 6. т. 1. вр. чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП.

За да отмени НП, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното

производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, а именно АУАН е съставен в присъствие само на един свидетел, който не е очевидец на деянието и не е присъствал при установяване на нарушението, което било допустимо единствено в случаите по чл. 40, ал. 3 ЗАНН, когато единственият свидетел е очевидец или е присъствал при установяване на нарушението. Приел е, че не е налице и хипотезата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, тъй като актът е съставен по докладна записка, която не представлява официален документ по см. на чл. 93, т.5 НК.

Решението е неправилно.

Действително АУАН е съставен в присъствието на един свидетел- С. М. Н., който не е присъствал при извършване или установяване на нарушението. Не е налице и хипотезата на чл. 40, ал. 4 ЗАНН, доколкото писмените сведения на очевидеца (докладна записка на К. К. К.) не са официален документ. Това обстоятелство, обаче, не е възпрепятствало нарушителя да упражни правото си на защита. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН допуска актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. Видно от съставения АУАН, в случая това обстоятелството е вписано в него. АУАН е съставен от А. С. Г. в присъствието на свидетеля С. М. Н. по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Актосъставителят и свидетелят са се подписали под акта съгласно чл. 43, ал. 1 ЗАНН. Действително налице е нарушение на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, доколкото свидетелят е един, но това нарушение не се явява съществено, защото не ограничава правото на защита на санкционираното лице. АУАН е съставен в присъствието на твърдения нарушител и му е връчен, като неговите права в производството не са засегнати, а в случая- и упражнени чрез вписването на възражение в акта. Допуснатата нередност в акта е от категорията на посочените в чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, според която НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, и не е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Настоящият касационен състав споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на

съществените, което винаги води до отмяна на акта, е само онова, което е довело до невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и въз основа на кои норми от действащото законодателство. От самото начало на образуваното административнонаказателното производство В. И. К. е била наясно за какво точно нарушение се привлича към отговорност, като възможността да организира своята защита и да оспори както съставения АУАН, така и НП не е била ограничена. Касационната инстанция приема за правилни и доводите на жалбоподателя, че функцията на свидетелите при съставянето на АУАН, които не са присъствали при установяване на нарушението (както е в случая), не е доказателствена, а декларативна. Като е приел, че е налице съществено нарушение на чл. 42, т.3 и чл. 57, т.5 от ЗАНН СРС е приложил неправилно закона, поради което решението му следва да бъде отменено.

Дали законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касация по чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП е въпрос, който поради неправилното приложение на посочените разпоредби на ЗАНН е останал неизяснен и неизследван от СРС. Липсата на фактически установявания в обжалвания съдебен акт относно относимите за състава на нарушението факти и обстоятелства и липсата на мотиви относно спазването на материалния закон, пречат възможността касационната инстанция да реши спора по същество.

Горното налага връщане на делото за ново разглеждане от друг състав, като се обсъдят събраните по делото доказателства и се изведат правни изводи осъществен ли е от обективна страна и субективна страна съставът на нарушението, предмет на НП и правилно ли е ангажирана административнонаказателна отговорност на твърдения нарушител.

При този изход на спора, с решението разноси не следва да се възлагат. На основание чл.226, ал.3, вр.чл.228 АПК, вр.чл.63д, ал.1 ЗАНН, СРС при новото разглеждане на делото ще се произнесе и по разноските за водене на делото в АССГ като касационна инстанция.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2-ро от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 5034 от 16.11.2024 г., постановено по н.а.х. дело № 20231110217812/2023 г., по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: